

Werkgroep Natuurkoffer op pad naar Nieuw Vredeveld

Een half jaar geleden deden we in de Groene Zegge een oproep om de werkgroep natuurkoffer te starten. Inmiddels hebben we twee succesvolle bijeenkomsten met een groep bewoners van zorginstelling Nieuw Vredeveld achter de rug.

Doel van deze werkgroep is om ouderen die niet of nauwelijks meer buiten komen, een prettige middag te bezorgen door hen in aanraking te brengen met van alles uit de natuur. Het is een sociale activiteit gericht op reminiscentie, het ophalen van herinneringen uit het verleden door gebruik te maken van materialen die de ouderen herkennen uit hun vroegere levensloop. Daarnaast worden zintuigen geprikkeld. We proberen steeds iets mee te nemen of te doen waarbij verschillende zintuigen aan bod komen. Liedjes zingen of dierengeluiden voor het gehoor, foto's voor het zien, iets om te ruiken en te proeven en ook om iets om te voelen voor de tastzin. We maken vooraf een programma rond een thema en nemen daarvoor materialen mee. Ter plekke spelen we in op waar de mensen op reageren en werken niet strak aan een vastgesteld programma.

De eerste bijeenkomst kozen we voor het thema 'De boer op'. Daarbij niet denkend aan de huidige situatie omtrent de boeren, maar aan de tijd dat het boerenleven nog dicht bij de natuur stond, zoals zo mooi opgetekend door Rien Poortvliet in het boek *Te hooi en te gras*. De klompen die we meenamen brachten ook herinneringen boven. Mensen herinnerden zich met wat voor klompen zij vroeger hadden gelopen, al of niet met een leren binnenklomp of leren riempjes. Voor iemand bracht het herinneringen boven uit de oorlogstijd, toen ze vanuit de stad naar een boerderij werd gestuurd, in haar eentje in een vreemde omgeving, omdat ze thuis niet genoeg te eten hadden. We lieten mensen ruiken aan een pluk vers gemaaid hooi om zo herinneringen aan het buiten zijn op te halen. Ook een kussentje met kippenveren om te voelen bracht herinneringen boven en een gesprek over wat wel of niet prettig is als kussen. En de knuffelbeesten om te aaien en elkaar te strelen werkten ook goed.

Met een gebreide wollen kip brachten we het liedje 'Boer wat zeg je van mijn kippen' in herinnering. Dit werd vrolijk meegezongen. Het was ook de tijd van tuinbonen. Die bonen voelen zo lekker aan en op de vraag wie wilde helpen de bonen te doppen werd grif gereageerd. In korte tijd waren alle bonen gedopt. Voor velen wellicht lang geleden dat ze dit soort werk regelmatig deden. Al met al een bevredigende eerste bijeenkomst.

De tweede bijeenkomst was in augustus en we kozen het thema 'Plukmaand'. Een grote bos zonnebloemen bracht meteen een gezellige sfeer. Deze keer hadden we veel om te proeven en te ruiken. Nel had een lekkere appeltaart gebakken waar de geur van versheid nog te ruiken was. Dat gold ook voor de rabarber en de appelmoes. Dit bracht gesprek op de verschillende ingrediënten die zoal gebruikt werden voor de appeltaart. Takjes van bramenstruiken, waar men zelf de bramen van kon plukken, bracht ook herinneringen aan bramen plukken bij verschillende aanwezigen. Het gedicht 'Jantje zag eens pruimen hangen' werd voorgedragen en de meesten konden dit mee opzeggen. Ook de pluchen handpoppetjes in de vorm van een kikker en een lieveheersbeestje maakten de mensen vrolijk en bracht ze aan het zingen, zoals het liedje 'Hansje pansje kevertje' en toen kwam de pot met bonen op tafel en Iene Miene Mutte. Tot slot een bosje aren van tarwe en gerst, geraapt van een land waar net geoogst was. Dit leidde ook bij verschillende mensen tot herkenning.

Nel Bolt, Adri van den Brink en Ina Wisselink zijn de werkgroep gestart en inmiddels is Diny Neplenbroek er bijgekomen.

Ben je door dit verhaal enthousiast geraakt om ook mee te doen, meld je dan aan bij Ina Wisselink (inawisselink@planet.nl).

V.l.n.r. Nel Bolt, Adri van den Brink, Ina Wisselink. Zij startten de werkgroep. Diny Neplenbroek kwam er later bij.

